

PAPER DETAILS

TITLE: Tuvacada Mogolca Alinti Kelimelerdeki Uzun Ünlüler

AUTHORS: Baiarma KHABTAGAEVA

PAGES: 223-229

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/778605>

□ **BAIARMA KHABTAGAEVA**
ÇEV. İBRAHİM İPEK

**TUVACADA MOĞOLCA ALINTI KELİMELERDEKİ
UZUN ÜNLÜLER**
LONG VOWELS IN MONGOLIC LOANWORDS IN TUWAN

Özet

Bu makale, Tuvacada bulunan Moğolca alıntı kelimelerin hangi Moğolca döneminden ve ne zaman ödünç alındığını belirlemeye çalışan incelemelerin sonuçlarını sunmaktadır. Alıntılar; arkaik, Oyrat (Kalmık dâhil), Buryat ve Halha katmanlarına ayrılabilir; ancak bu katmanlara göre bir sınıflandırma yapıldığında bazı zorluklarla karşılaşılır. Yazar, Tuvacadaki Moğolca alıntılarda bulunan uzun ünlülerin farklı katmanlarla ilgili sorunların çözülmesine yardımcı olabileceği gösteriyor.

Türk dilinin en arkaik lehçelerinden biri olmasına rağmen, güçlü ve sürekli bir Moğol kültürü etkisi, çok sayıda Moğolca alıntı kelime içeren Tuva dili gibi bir dilin ortaya çıkmasına neden olmuştur. Rassadin (1980: 58) yaptığı araştırmada, Tuvacada 2.000'den fazla Moğolca alıntı kelimenin bulunduğu, Tatarince ise (1976: 110) Tuvaca sözlüğünün üçte birinin Moğolca olduğunu belirtmiştir. Tuvacada bulunan Moğolca alıntılar konusundaki benim tezim (Tuvacadaki Moğolca alıntılar üzerine Khabtagaeva tarafından yapılan tez) yaklaşık 1.500 kelime ile ilgilidir.

Tuvacaki Moğolca alıntı kelimelere 1903 yılında yayılmıştı. Katanov tarafından dikkat çekildi. Konu daha sonra 1976'da Tatarince ve 1980'de Rassadin tarafından ele alındı. Tuvaca etimolojik sözlüğünün ilk cildi 2000 yılında çıkmıştır. Etimolojik sözlüğün yazarı Tatarincev, Tuvaca kelimelerin kökenini, Moğolca alıntı kelimelerin kökenini de belirterek kısaca açıklamıştır.

Tezimin amacı, Tuva dilindeki Moğolca alıntı kelimeleri sunmak ve karakterize etmektir. Alıntı kelimeleri etimolojik, fonetik ve morfolojik bakış açısından değerlendirerek bu kelimelerin ne zaman ve hangi Moğol dili döneminden alındığını belirlemeye çalıştım.

Alıntılar; arkaik, Oyrat (Kalmuk dâhil), Buryat ve Halha katmanlarına ayrılabilir; ancak bu katmanlara göre yapılan bir sınıflandırmada bazı kelimelerin kökenini bulma hususunda zorluklarla karşılaşılır.

Bu yazıda, Tuvacadaki Moğolca alıntı kelimelerde bulunan uzun ünlülerin katmanlarla ilgili sorunların çözümünde nasıl yardımcı olduğunu kanıtlamak istedim.

Moğol ve Tuva dilinde uzun ünlülerin gelişimi

Tuvacadaki bütün uzun ünlüler ikincildir. Eski bir vokal-konsonant-vokal (VKV) birleşiminin büzülmesiyle geliştiler, ancak bu büzülme, Moğolcada veya alıntılandıktan sonra Tuva dilinde meydana gelmiş olabilir.

Moğolcadaki VKV Birleşiminin Geçmişi

Moğol dillerindeki VKV birleşiminden gelişen uzun ünlünün niteliği, birleşimin ikinci ünlüsünün niteliğine bağlı olarak şekillenmektedir. birleşimdeki ilk ünlü dudaksız değilse, ünlü uyumuna göre ö ya da ö, VKV birleşiminin yerini alır.

LM *jığa*'-'göstermek, öğretmek' ~ Halha *jā-*; Buryat, Oyrat *zā*;

LM *sige*'-'işemek' ~ Halha, Buryat, Oyrat *šē-*;

LM *agula* 'dağ' ~ Halha *ūl*, Buryat *ūla*, Oyrat *ūlə*;

LM *ebčigü* 'göğüs kafesi, bağır', ~ Halha *öwčū*, Buryat *übsü*, Oyrat *öptsü*;

LM *mağu* 'kötü' ~ Halha, Buryat, Oyrat *mū*;

Oyrat dili bu kuralın bir istisnasıdır. Bu dilde, ilk değil, ikinci hecedeki ünlünün büzüşme sonrası oluşacak uzun ünlünün niteliğini belirlemesine bağlıdır (Poppe 1950; 1955: 60-71; 1964: 36-37). Bununla birlikte, örneklerde göre, uzun ünlülerin niteliğinin, kelime sonundaki uzun ünlülerin dudaksız olmamalarına göre olduğunu gözlemlayabiliriz:

LM *bögere* 'böbrekler' ~ Halha *bōr*, Buryat *bōre*, Oyrat *bōrō*;

LM *kirüge* 'testere' ~ Halha *xōrō*, Buryat *xyürō*, Oyrat *körē*;

LM *jiloğa* 'dizgin' ~ Halha *jolō*, Buryat *žolō*, Oyrat *džolā*.

Tuva Dilinde VKV Birleşiminin Geçmişi

Yukarıdakilerin aksine, Eski Türk dilinde var olan kelimelerde, Tuva sesbilgisi kurallarına uygun olarak, VKV birleşiminden gelişen uzun ünlülerin niteliği ilk ünlüye bağlıdır (GTJa 33-37):

Eski Türkçe *ağır* 'zor' ~ Tuvaca *ār*;

Eski Türkçe *bağır* 'ciğer' ~ Tuvaca *bār*;

Eski Türkçe *oğul* 'erkek çocuk' ~ Tuvaca *ōl*;

Eski Türkçe *soğiq* 'soğuk, don' ~ Tuvaca *sōk*;

Eski Türkçe *yoğun* 'yoğun, koyu' ~ Tuvaca *čōn*.

Tuva Dilindeki Moğolca Alıntı Kelimelerin Katmanları

Tuvacadaki Moğolca alıntı kelimelerde bulunan uzun ünlüler erken ve geç olmak üzere iki katmana ayrılabilir.

Erken Katman

1. Bu, Tuvacaya giren Moğolca sözcüğün uzun sesinin Tuvacanın fonetik kurallarına uygun olarak geliştiği durumlarda, Moğolcanın hâlâ birleşmeyi koruduğu bir zamanda girmiş olduğu kelime anlamına gelmektedir: $\nabla^1 \leftarrow V^1 GV^2$

Ā ← AGU

Tuvaca *čalǵa* ‘tembel’ ← LM *jalǵaqu*, bk. Halha *jalxū*, Buryat *zalxū*, Oyrat *dzalxū*;

Tuvaca *elēr* ‘sabit’ ← LM *elegür*, bk. Halha, Oyrat, Buryat *erūl*;

Tuvaca *kežē* ‘zor’ ← LM *kečegü*, bk. Halha, *xecü* (uzunü), Buryat *xesū*, Oyrat *ketsū*;

Tuvaca *torgāl* ‘ceza’ ← LM *torǵaquli*, bk. Halha *torgūl'*, Buryat *torgūli*, Oyrat *torgū*;

Ī ← IGU

Tuvaca *qyı* ‘tehlike’ ← LM *ayığul*, bk. Halha, Buryat, Oyrat *ayūl*;

Tuvaca *ergı* ‘dalgın’ ← LM *ergigü*, ‘donuk, sessiz’, bk. Halha, Oyrat *ergū*; Buryat *er'yū*;

Tuvaca *xarı* ‘cevap’ ← LM *qarıǵu*, bk. Halha *xariu*, Buryat *xaryū*, Oyrat *xär'ū*;

Tuvaca *serin* ‘serin’ ← LM *serigün*, bk. Halha, Oyrat *serūn*, Buryat *heryūn*.

2. Aynı zamanda, VKV birleşimi Moğolcada korunmasına rağmen, kelime Tuva diline girdiğinde uzun bir ünlü ses geliştiirildi:

V¹ ← V¹ GV²

Tuvaca *ūlza* ‘süs’ ← LM *uǵalja*, bk. Halha *ugalj*, Buryat *ugalza*, Oyrat *uǵulza*;

Tuvaca *xūsā* ‘sure, dönem’ ← LM *quǵačaǵa*, bk. Halha *xugača*, Buryat *xugasā*, Oyrat *xuǵutšā*;

V ← VGV GngV

Tuvaca *tālay* ‘damak, ağızın çatısı’ ← **tańalai*, LM *tanglai*, bk. Halhatagnai, Buryat *tangalai*, Oyrat *tańnā*;

Tuvaca *mōl* ‘Moğol’ ← LM *mongǵol*, bk. Halha, Buryat *mongol*, Oyrat *mońgol*;

V ← VbV:

Tuvaca *xū* ‘bölmeye, bölüm, yüzde’ ← LM *qubi*, bk. Halha *huw'*, Buryat *xubi*, Oyrat *xöw'*;

Tuvaca *xulgān* ‘dinî yeniden doğuş, yaşayan Buda’ ← LM *qobilǵan*, bk. Halha *xuwilgān*, Oyrat *xüwilǵan*;

Tuvaca *xırak* ‘din görevlisi adayı’ ← LM *qubaraǵ*, bk. Halha *xuwrag*, Buryat *xubarag*, Oyrat *xuwrg*;

Tuvaca *sūrga* ‘Buda anıtı, uzakdoğu tapınağı, mezar’ ← LM *suburǵan*, bk. Halha, Oyrat *suwraga*, Buryat *subarga*.

3. Tuvacada da VKV birleşiminin korunduğu seyrek durumlar vardır. Ancak bu durumlar için belirli bir kural yoktur:

Tuvaca *dovurzak* ‘takke (Orta Asya’da giyilen işlemeli kep)’ ← LM *toǵurčağ* ‘çiçek tomurcuğu veya çanak yaprak; keplerin üstündeki küçük düğme; bk. Halha *tōrcog*; Buryat *tōrsog*, Oyrat *tōrtaG*;

Tuvaca *kežigün* ‘üye, arkadaş’ ← LM *geśigün*; bk. Halha *giśūn*; Buryat, Oyrat *geśūn*;

Tuvaca *ködege* ‘köy’ ← LM *ködege* ‘kırsal bölge’; bk. Halha *xödő*; Buryat *xüdő*, Oyrat *ködē*;

Tuvaca *togana* 'bir çadırın çatısında açılan pencere' ← LM *toǵono* ~ *toǵon-a*; bk. Halha; Buryat *tōno*.

Tuvacada vurgu son hecededir (Katanov 1903: 35; Scerbak 1970: 115). Birçok durumda, Moğolca alıntı kelimelerde, orijinal bir Moğolca kısa ünlü yerine uzun bir ünlü bulunur. Bu gibi durumlarda, bir kelime alıntı olarak değerlendirildiğinde, Moğolca kelime sonundaki ünlülerin korunduğu tamamen kesindir:

Tuvaca *barimdā* 'gerçek, kanıt' ← LM *barimta*, bk. Halha *barimt*, Buryat *barimta*, Oyrat *bärm̩t*;

Tuvaca *śidarā* 'satranç' ← LM *śitar-a*, bk. Halha, Buryat *śatar*, Oyrat *śatr*;

Tuvaca *xayırān* 'zavallı, acıdacık' ← LM *qayiran*, bk. Halha, Buryat *xairan*, Oyrat *xārn*;

Tuvaca *xuviskāl* 'devrim', ← LM *qubisqal*, bk. Halha *xuw 'sgal*, Buryat *xubisxal*, Oyrat *xüwüsgal*.

Geç Katman

1. Bu, Moğolca kelimedeki uzun ünlü sesin, Tuvacaya giren kelimenin uzun ünlü sesyle aynı olduğu kelimeleri içerir. Bu durumlarda, büzülme Moğol dilinde daha önce meydana gelmiştir:

Ü ← AGU

Tuvaca *büdū* 'kapalı, kapanmış' ← LM *bitegü*, Halha *bitü*, Buryat, Oyrat *bütü*;

Tuvaca *surgūl* 'okul' ← LM *surǵaquli*, Halha *surgūl'*, Buryat *hurgūli*, Oyrat *surǵūli*;

Tuvaca *ūrgay* 'mağara' ← LM *aǵurqai* (<*ağur+KAi), Halha, Buryat *ūrxai*, Oyrat *ūrxā* ← Eski Türkçe *aǵız* 'ağız' (~Tuvaca *ās*);

Tuvaca *ūrge* 'yük' ← LM *egürge*, Halha *ūreg*, Buryat *ūrge*, Oyrat *ūr^əG* ~ *ūr^üG*.

Ū ← IGU

Tuvaca *božū* 'hızlı, çabuk, hızlı bir şekilde' ← LM *buśigu*, Halha, Buryat, Oyrat *bušū*;

Tuvaca *čörū* 'huysuz, inatçı, dik kafalı' ← LM *jörigüd*, Halha *jörüd*, Buryat *züryü*, Oyrat *zörüD*;

Tuvaca *dülgür* 'anahtar' ← LM *tülkigür*, Halha *tülxür*, Buryat *tülxüür*, Oyrat *tülkür*;

Tuvaca *śūdak* 'güreşçiler; kısalar' ← LM *śígudaǵ*, Halha *śūdag*.

Oyrat kökenli belirli sözleri içeren ayrı bir grup vardır. Yukarıda belirtildiği gibi, Moğol dillerinde VKV birleşmesinin ilk ünlü sesleri dudaksız ise yerinde uzun bir ö veya ö buluruz. Batı Moğol dilleri bu kuralın istisnasıdır. Burada, ilk hece dışındaki hecelerde uzun ünlü seslerin niteliği, birleşimin ikinci sesine bağlıdır:

Ā ← WGA

Tuvaca *nogān* 'yeşil' ← Oyrat *nogān*, bk. LM *noǵoǵan*, bk. Halha, Buryat *nogō(n)*;

Tuvaca *ovā* 'höyük, kurgan' ← Oyrat *owā*, bk. LM *oboǵa*, bk. Halha *owō*, Buryat *obō(n)*;

Tuvaca *örēl* 'oda' ← Oyrat *örē*, bk. LM *öröge*, bkz. Halha *örō*;

Tuvaca *šölē* 'özgürlük' ← Oyrat *tšölē*, bk. LM *čilüge*, bk. Halha *čölō*, Buryat *sülō*.

Moğolcadan alıntılanan bazı kelimelerde, ilk hecede uzun ū, uzun ö olur. Bu olgu muhtemelen sesin değişmesinden kaynaklanmaktadır: Moğolca anadili konuşuru dışında bir konuşur

Moğolca u sesini bazen o gibi telaffuz eder ya da bir alıntı alındığında Moğolcanın gırtlaksi sızıçılışmasını henüz başlatır.

Tuvaca *čōžay* ‘ayakkabı ya da çizmenin’ ← LM *jaǵu᷑ai*, Halha *jūjai*, Buryat *zūzai*, Oyrat *zūzā*;

Tuvaca *mō* ‘talihsiz’ ← LM *maǵu* ‘kötü’, Halha, Buryat, Oyrat *mū*;

Tuvaca *tōl* ‘masal, öykü’ ← LM *tuuli*, Halha *tūl'*, Oyrat *tūl'i*;

Tuvaca *tōlay* ‘yabani tavşan’ ← LM *taulai*, Halha, Buryat *tūlai*, Oyrat *tūlā* ← **tabiš*: bk. Eski Türkçe *taþišgān*;

Tuvaca *xōčun* ‘eski, eskiden kalma’ ← LM *qaǵučin*, bk. Halha *xūč(in)*, Buryat *xušan*, Oyrat *xūtsn*.

2. Dudaksız olmadığı için i ya da i olmak üzere dilin en üst kısmından dudaksız sesler için alıntı kelimelerde seyrek görülen bir olgu vardır:

Tuvaca *barın* ‘sağ taraftan, batı’ ← LM *baraǵun*, Halha, Buryat, Oyrat *barūn*;

Tuvaca *kadır* ‘orak, tırpan’ ← LM *qadaǵur*, Halha, Oyrat *xadūr*, Buryat *xadūr ~xažūr*;

Tuvaca *xalı(n)* ‘sıcaklık, hararet’ ← LM *qalaǵun*, Halha, Buryat, Oyrat *xalūn*;

Tuvaca *samın* ‘karışıklık, bozukluk’ ← LM *samaǵu*, Halha *samūn*, Buryat *hamū*, Oyrat *samū*;

Tuvaca *yançıır* ‘sigara’ ← LM *yangjuur*, Halha *yanjür* ← Çince *yānjuānr*.

3. Moğol dillerinde, ikincil uzun ünlüler bazen daha önceki kısa ünlülerin yerine geçer. Bu kelimeler Tuvacaya girerksesen bu ikincil uzun ünlülerini göstermeye devam etmektedir:

Tuvaca *agār* ‘hava’ ← LM *aǵar*, Halha, Buryat *agār*, Oyrat *aǵar*;

Tuvaca *surgāl* ‘öğreti, ilke’ ← LM *surǵal*, Halha *surgāl*, Buryat *hurgāl*;

Tuvaca *selgüste-* ‘yürümek, gitmek’ ← LM *selgüče-*, Halha *selgüce-*;

Tuvaca *xödəlgēn* ‘isyan’ ← LM *ködelgen* ‘hareket, trafik’, Halha *xödölgö(n)*, Buryat *xüdelgöñ*, Oyrat *ködälgān*.

4. Tuvacadaki Çince kökenli Moğolca alıntı kelimelerde, orijinal Çince vurgu yerine ikincil bir uzun sesli belirir:

Tuvaca *mōgü* ‘mantar’ ← LM *mögü*, Halha *mōg*, Buryat *mōge*, Oyrat *mōgō* ← Çince *mógu*;

Tuvaca *tāliń* ‘heybe’ ← LM *daling*, Halha *dāliń*, Buryat *dālin*, Oyrat *dāl'ń* ← Çince *dā lián*.

Bireysel tespitlere dayanarak sonuçları aşağıdaki tabloda özetleyebiliriz:

*VKV	Konum	Erken katman	Geç katman	Halha-Buryat	Oyrat
		Tuvaca fonetiğe göre gelişim	Tuvaca fonetiğe göre gelişim		
*ağú	KVuzun- - \overline{V} -, - \overline{V}	K \overline{V} - ā	*ū → ō *ū → ī (uzun)	ū	-
*egü	- \overline{V} -, - \overline{V}	ē	*ū → ō *ū → ī	ū	-
*igu	\overline{V} -, K \overline{V} - - \overline{V} -, - \overline{V}	- ī	ū		
*igü	\overline{V} -, K \overline{V} - - \overline{V} -, - \overline{V}	ī	ū		
*oğa	- \overline{V} -, - \overline{V} \overline{V} -, K \overline{V} -	- -	ū -	ā	
*öge	- \overline{V} -, - \overline{V}	-	ō -	ē	

Bu makalenen amacı, verilen bir ses birleşmesinin Tuva dilindeki Moğolca alıntı kelimelerde, verici diline ve alıntılanma zamanına bağlı olarak farklı şekillerde davranışlığını göstermekti. Buna göre, bu tür alıntı kelimelerin kesin bir haritasını yapmak, belirli bir alıntı kelimenin ait olduğu katman belirlemeye karar vermeyi kolaylaştırır.

Kaynaklar

- Buryat= Čeremisov, K. M. 1973. *Burjatsko-russkij slovar'*. Moskva: Sovetskaja Ėnciklopedija.
- GTJa= Isxakov, F. G. & Pal'mbay A. A. 1961. *Grammatika tuvinskogo jazyka. Fonetika i morfologija*. Moskva: Izdatel'stvo vostočnyj literatury.
- Khalkha = Kara, Gy. 1998. *Mongol-magyar szótár*. Budapest: Terebess kiadó. Luvsandendev,A. 1957. *Mongol-oros tol'*. Moskva: Ulsiin Gadaad, Dotoodiin olon xelnii tol' bičgiin xevlel.
- LM = Kowalewskij, O. M. 1844-1849. *Mongol'sko-russko-francuzskij slovar'*. I-III. Kazan'.
- Lessing, F. D. 1996. *Mongolian-English dictionary*. Bloomington.
- Katanov, N.F. 1903. *Optyt issledovanija urjanxajskogo jazyka s ukazaniem glavnějšix rodstvennyx otnošenij ego k drugim jazykam tjurkskogo kornja*. Kazan'.
- Chinese = Baranova, Z. I. & Kotov, A. V. 2001. *Bol'soj russko-kitajskij slovar'*. Moskva: Russkij jazyk.
- Oirat = Coloo, J.Y. 1988. *BNMAU dax' mongol xelnii nutgiin ayalguunii tol' bičig. Oird ayalguu*. Ulaanbaatar.
- Ramstedt, G. J. 1935. *Kalmückisches Wörterbuch*. Helsinki: Société Finno-Ougrienne.

Old Turkic = Clauson, G. 1972. *An etymological dictionary of pre-thirteenth-century Turkish*. Oxford: Clarendon Press.

Poppe, N. 1950. The groups *uya and *üge in Mongol languages. *Studia Orientalia*, 14, 3-15.

Poppe, N. 1955. *Introduction to Mongolian comparative studies. (Mémoires de la Société Finno-Ougrienne 110)*. Helsinki: Société Finno-Ougrienne.

Poppe, N. 1964. *Grammar of Written Mongolian*. Wiesbaden: Harrassowitz.

Rassadin, V. I. 1980. *Mongolo-burjatskie zaimstvovaniya v sibirskix tjurkskix jazykax*. Moskva: Nauka.

Ščerbak, A. M. 1970. *Sravnitel'naja fonetika tjurkskix jazykov*. Leningrad: Nauka.

Tatarincev, B. I. 1976. *Mongol'skoe jazykovoe vlijanie na tuvinskiju leksiku*. Kyzyl: Tuvinskoe knižnoe izdatel'stvo.

Tatarincev, B. I. 2000. *Etimologičeskij slovar' tuvinskogo jazyka*. Novosibirsk: Tuvinskoe knižnoe izdatel'stvo.

Tenišev, È. R. 1968. *Tuvinsko-russkij slovar'*. Moskva: Sovetskaja Ènciklopedija.

Tuvan = Pal'mbay, A. A. 1953. *Russko-tuvinskij slovar'*. Moskva: Gosudarstvennoe izdatel'stvo inostrannyx i nacional'nyx slovarej.

Bilgilendirme

Bu çalışma, Macar Bilimler Akademisi ve Szeged Üniversitesi Türk Dilbilimi Araştırma Grubunda yapılmıştır.